

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону
про внесення змін до Закону України
«Про Державний земельний кадастр»
щодо розширення переліку осіб, які здійснюють
внесення відомостей до Державного земельного кадастру
та надання відповідної інформації з нього
(реєстр. № 8049 від 22 лютого 2018 року)**

Комітет Верховної Ради України з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 17 січня 2019 року (протокол № 76) на відповідність Конституції України проект Закону про внесення змін до Закону України «Про Державний земельний кадастр» щодо розширення переліку осіб, які здійснюють внесення відомостей до Державного земельного кадастру та надання відповідної інформації з нього (реєстр. № 8049 від 22 лютого 2018 року), поданий Кабінетом Міністрів України (далі - Законопроект).

Згідно з пояснювальною запискою до Законопроекту його метою є покращення умов надання такої адміністративної послуги, як здійснення державної реєстрації земельної ділянки, шляхом децентралізації повноважень у сфері ведення Державного земельного кадастру, що дасть змогу Україні підвищити позицію у рейтингу Світового банку «Ведення бізнесу».

Для досягнення мети пропонується внести зміни до Закону України «Про Державний земельний кадастр». Зокрема, пропонується надати повноваження щодо реєстрації заяви в електронній формі про внесення відомостей до Державного земельного кадастру про земельні ділянки сертифікованим інженерам-землевпорядникам. Крім того, з метою виявлення порушень державної реєстрації земельних ділянок державними кадастровими реєстраторами, сертифікованими інженерами-землевпорядниками проектом Закону пропонується запровадити здійснення Державною службою України з питань геодезії, картографії та кадастру постійного моніторингу внесення відомостей до Державного земельного кадастру державними кадастровими реєстраторами та сертифікованими інженерами-землевпорядниками.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

У Конституції України зазначається, що Україна є правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до Законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8).

Нормами Конституції України встановлено, що право власності на землю гарантується. Це право набувається і реалізується громадянами, юридичними особами та державою виключно відповідно до закону (частина друга статті 14).

У Рішенні від 22 вересня 2005 року № 5-рп/2005 Конституційний Суд України зазначив, що правовий режим власності означає врегулювання нормами закону земельних відносин, порядку та умов поділу земель на категорії, правове визначення форм власності на землю, порядку набуття і здійснення права власності, а також права постійного чи тимчасового землекористування щодо управління землями тощо, реалізацію та позбавлення цього права, функції, компетенцію органів державної влади і місцевого самоврядування. Держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності і господарювання, їх рівність перед законом, соціальну спрямованість економіки (частина четверта статті 13 Конституції України. Основний Закон України гарантує кожному право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю відповідно до закону (стаття 41) (абзаци другий, третій пункту 6 мотивувальної частини Рішення).

Органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та Законами України (частина друга статті 19 Конституції України).

Організація, повноваження і порядок діяльності Кабінету Міністрів України, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади визначаються Конституцією і законами України (частина друга статті 120 Конституції України).

Конституцією України (пункти 1, 12 частини першої статті 92) встановлено, що права і свободи людини і громадянина, гарантії цих прав і свобод; діяльність органів виконавчої влади визначаються виключно законом.

За правовою позицією Конституційного Суду України, викладеною у Рішенні від 24 грудня 2004 року № 22-рп/2004, забезпечення прав і свобод, крім усього іншого, потребує, зокрема, законодавчого закріплення механізмів (процедур), які створюють реальні можливості для здійснення кожним громадянином прав і свобод (абзац четвертий підпункту 3.2 пункту 3 мотивувальної частини Рішення).

У Рішенні від 12 лютого 2002 року № 3-рп/2002 Конституційний Суд України зазначив, що Конституція України як головне джерело національної правової системи є також базою поточного законодавства. Вона надає можливість урегулювання певних суспільних відносин на рівні законів, які конкретизують закріплені в Основному Законі положення (абзац перший підпункту 3.1 пункту 3 мотивувальної частини Рішення).

Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в Україні, одним із повноважень якого є прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85).

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про внесення змін до Закону України «Про Державний земельний кадастр» щодо розширення переліку осіб, які здійснюють внесення відомостей до Державного земельного кадастру та надання відповідної інформації з нього (реєстр. № 8049 від 22 лютого 2018 року), поданий Кабінетом Міністрів України, не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

Р.П. КНЯЗЕВИЧ